

**Благовестието -
начин на живот**

12 урока за индивидуално и групово изучаване

Ребека Пипърт и Рут Сименс

Животосъграждащо библейско изучаване

**Благовестието -
начин на живот**

12 урока за индивидуално и групово изучаване

Ребека Пипърт и Рут Сименс

InterVarsity Press
Downers Grove, Illinois 60515

Originally published by Inter-Varsity Press, 1985

InterVarsity Press, P.O. Box 1400, Downers Grove, IL 60515.

Публикувана за първи път под заглавието/Originally published as *Evangelism: A Way of Life*, copyright 1985 by InterVarsity Christian Fellowship of the United States of America.

Автори/Authors: Ребека Пипърт и Рут Сименс/Rebecca Pippert & Ruth Siemens; Българско издание/Bulgarian edition

Всички цитати от Писанието, освен ако това не е изрично упоменато, са взети от българския протестански превод на Библията.

Издател за България: Български Християнски Студентски Съюз (БХСС).

Българският Християнски Студентски Съюз е надденоминационно движение, което работи за разпространение на християнството и изграждане на посветени ученици на Христос в академичната общност. Той е част от Международното движение на евангелските студенти (IFES). За повече информация се обръщайте към: БХСС, София 1606, бул. Хр. Ботев 13, ет. 4, ап. 8, тел. 02/9531092, email: office@bhss-org.com

Съдържание

Извличане на максималното от животосъграждащите библейски изучавания.....	5
Въведение към Благовестието.....	9
1. Защо да разпространяваме Благата вест /Лука 15:1-2, 11-32/.....	12
2. Неохотни благовестители /Лука 5:1-11/.....	16
3. В търсене на погиналите /Лука 19:1-10/.....	19
4. Как да събудим интерес у хората /Йоан 4:4-30/.....	22
5. Творческо общуване /Лука 10:25-37/.....	26
6. Благата вест /Деяния 10:23-48/.....	30
7. Приятелско благовестване /Йоан 1:29-51/.....	34
8. Разговор с непознати /Деяния 8:26-40/.....	38
9. Благовестване на чужденци /Деяния 17:16-34/.....	42
10. Представяне цената на посвещение /Лука 14:25-35/.....	46
11. Изправени срещу опозиция /Деяния 4:1-31/.....	50
12. Баланс в очакванията /Марко 4:1-25/.....	54
Бележки на водещия.....	57

Извличане на максималното от животосъграждащите библейски изучавания

Много от нас жадуват да изпълнят разума и живота си с Писанията. Ние желаем да бъдем променяни от тяхното послание. Животосъграждащите библейски изучавания са замислени като един вълнуващ, провокиращ мисълта и предизвикателен начин на постигане на това. Тяхната крайна цел е да ни помогнат да изграждаме живота си върху Божието Слово.

Принцип на действие ни помагат да приемем обещанията, увереността, увещанията и предизвикателствата на Божиите думи. Те са предназначени да позволят Животосъграждащите библейски изучавания имат няколко отличителни особености. Вероятно най-важната от тях е тази, че те са повече *индуктивни*, отколкото *дедуктивни*. С други думи, те по-скоро ни водят към откриване на онова, което Библията казва, отколкото просто да ни *съобщават* това, което тя твърди. Освен това тези уроци провокират и мисълта. Те ни помагат да мислим за значението на пасажа по такъв начин, по който действително да разберем какво казва авторът. Въпросите изискват отговори с повече от една дума.

Изучаванията са лични. Въпросите на Словото да обнови умовете ни, така че да бъдем променени чрез Духа на Бога. Това е крайната цел на всички библейски изучавания.

Изучаванията са многоцелеви. Предназначени са за студентски, църковни групи и за изучаване в група със съседни. Също така се много ефективни и за индивидуално изучаване.

Как са организирани

Библейските изучавания, изграждащи живота, имат също определена организация. Всяко изучаване трябва да продължава не повече от 45 минути при групова работа или 30 минути при лично изучаване, освен ако не решите да му посветите повече време. Изучаванията могат да бъдат включени в системата на неделните уроци в църква: много са подходящи за семестриална и триместриална система на обучение в колеж. Ако ръководството е съставено от повече от 13 изучавания, то се разделя според случая на две или три части от около 12 изучавания всяка. Животосъграждащите библейски изучавания използват формата на работна тетрадка. Празното място е предназначено за записване отговорите на всеки въпрос. Този метод е идеален за лично изучаване и дава възможност на членовете на групата да се приготвят предварително за дискусията.

Изучаванията съдържат също и бележки за водещия. Те показват как да се води дискусия в група, осигуряват допълнителна информация за конкретни въпроси, дават полезни съвети за динамична групова работа и предлагат пътища за справяне с проблемите, които могат да възникнат по време на дискусията. С такава помощ, хора с малък или без всякакъв опит са в състояние да водят ефективно изучаване.

Предложение за индивидуално изучаване

1. При започването на всяко изучаване се помолете Бог да ви помогне да разберете и приложите пасажа в живота си.

2. Четете и препрочитайте отбелязания библейски пасаж, за да се запознаете с това, което авторът казва. В случай, че изучавате цяла книга, можете да я прочетете преди първото изучаване. Това ще ви даде полезен поглед върху съдържанието и.
3. Използването на съвременен превод на Библията или перифразирана версия ще ви бъде от голяма полза. Препоръчително е да се използва Ревизираното издание от 1924 г. Имайте предвид, че въпросите в това ръководство са базирани на английския превод “New International Version”.
4. Записвайте отговорите си на определеното празно място в ръководството. Това ще ви помогне ясно да отразите своето разбиране на пасажа.
5. Ще бъде добре да имате под ръка Библейски речник. Използвайте го за запознаване с непознати думи, имена и географски местности.

Предложения за изучаване в група

1. Идвайте на изучаванията подготвени. Следвайте предложенията за индивидуална работа, посочени по-горе. Вие ще откриете, че старателната подготовка ще обогати много вашето време, прекарано в групова дискусия.
2. Проявявайте желание да участвате в дискусията. Водещият вашата група няма да чете лекции. Напротив, “той” или “тя” ще окуражават членовете на групата да обсъждат това, което са научили от пасажа. Водещият ще задава въпросите, намиращи се в това ръководство. Планирайте да споделяте това, което Бог ви е казал във вашето индивидуално изучаване.
3. Придържайте се към изучавания пасаж. Вашите отговори трябва да бъдат основани на стиховете, които са център на дискусията, а не на външни авторитети, като коментари или проповедници. Това ръководство умишлено избягва скачането от книга на книга или от пасаж на пасаж. Всяко изучаване се съсредоточава само върху един пасаж. Обикновено изучаванията на книги се замислени така, че да ви водят през книгата по начина, по който тя е написана. Това ще ви помогне да следвате доводите на автора.
4. Бъдете чувствителни към останалите членове на групата. Слушайте внимателно, когато те споделят това, което са научили. Може би ще се изненадате от тяхната проникателност. Свързвайте това, което казвате, с коментарите на другите, така че групата да не излиза извън темата. Също не забравяйте да се съгласявате с мненията на другите, когато е възможно. Това ще насърчи някои от по-колебливите членове да участват.
5. Внимавайте да не доминирате дискусията. Понякога сме толкова жадни да споделим това, което сме научили, че оставяме нищожна възможност за останалите да говорят. Участието е валидно за всички, но разрешавайте същото и на другите.
6. Очаквайте Бог да ви учи чрез пасажа, който се дискутира, и чрез другите членове на групата. Молете се да прекарате едно полезно и приятно време заедно.

7. Ако вие водите дискусията, ще намерите допълнителни предложения и полезни идеи за всяко изучаване в бележките за водещия. Ще ги намерите в края на ръководството.

Въведение към Благовестие

Веднъж в самолета ми се случи да седна до един доста интелигентен на външен вид професор. Между нас се завърза интересен разговор и аз реших при подходящ случай да му кажа за вярата си. Неочаквано обаче той ме попита с какво се занимавам. Казах: “Ами, аз съм християнски работник.” (Едно е да си християнин, а съвсем друго да си изкарваш прехраната от това.)

Той направи учудена физиономия. Очевидно си мислеше, “Странно, а *изглежда* напълно нормална!” Изведнъж изражението му се промени и явно се опитваше да намери подходящите за пред “християнския тип” хора думи. Попита с лека нотка на снисхождение в гласа си: “А как се нарича вашата малка организация?”

“Интер Варсити Крисчън Фелоушип”, отговорих аз. Той погледна учудено и аз попитах: “Нещо лошо ли казах?”

Отвърна: “О, съвсем не. Просто...ами...не *приличате* на християнски атлет.” В този момент си помислих, че той се шегува и казах: “Ами да, аз играя баскетбол за Исус. От това живея.”

Без колебание той каза: “О, това сигурно ви носи голямо удовлетворение.”

Трудно беше да устоя на изкушението да продължа да си играя с престореното му религиозно държане и да кажа: “Да, то е такова благословение за мен. Знаете ли, досега никога не сме губили мач.” Все пак, с невероятно усилие успях да кажа: “Не, всъщност аз се пошегувах. Понякога и ние се шегуваме. Но вие попитахте дали работата ми ме удовлетворява. По-скоро бих казала, че е ужасно интригуваща.”

И почти пряко волята си, той попита: “Интригуваща? В *какъв* смисъл?”

Отговорих: “Защото работя със студенти. Ние непрекъснато сме изправени пред въпроса: ‘Как можем да сме сигурни в истинността на дадено нещо? Откъде сме сигурни, че не вземаме нашия малък свят и не му лепваме етикета *реалност*? Съществува ли основа за нашата вяра или тя е просто продукт на нашите желания?’ ”

Той отвърна: “Може и да не ми повярвате, но и аз тъкмо за това си мислех. Добре, нека видим с какви факти *разполагате*.” И тъй, разговорът се насочи към доказателства за християнската вяра. Накрая той каза: “Знаете ли, ако оставим доказателствата настрана, мисля че онова, което ми направи най-силно впечатление по време на разговора ни е, че вие приличате на човек не на отчаянието, а на надеждата. Каква е причината за това?”

Тогава в последните десет минути до кацането имах възможността да споделя, че причината е Исус Христос.

Опитността ми с професора се различаваше неимоверно много от смущението, което изпитах когато благовествах за първи път. По това време бях студентка в Испания. Знаех, че Бог ме е призвал да бъда свидетел, но през първите няколко месеца си позволих да се поддам на страховете и опасенията ми от благовестване за Христос. страховете ми се увеличаваха и от неудобствата, които изпитвах при свидетелстване в страна с друга култура и език.

Например, веднъж, докато си четях Библията, в стаята ми нахлу една приятелка, известна с циничността си и каза: “Que estas leyendo?” (Какво четеш?)

Бях сигурна, че ще ме сметне за религиозна фанатичка - не толкова поради факта, че четях Библията, но и защото я четях в делничен ден! Затова бързо пхнах Библията си под други книги и се опитах да изглеждам възможно най-спокойна: “А, нищо, нищо.”

“Напротив, четеше. Какво четеше?”

“А, просто ей така” - отговорих.

“Беки, какво *четеше*?” - настоя тя.

“Е, добре! Библията!” - признах си аз. (Държах се така, за да не си помисли че съм странна!)

Бавно започвах да разбирам, че ние сме призвани да показваме своята вяра, а не да я налагаме или да я крием. Докато четях евангелията виждах по какъв чудесен начин Исус се отнасяше с хората и това започна да ме освобождава от страховете ми.

Това е дълга история, но Исус ми даде средство против моите страхове и тревоги относно споделянето на вярата ми. В Испания Бог използва една група за библейско изучаване която водех, за да доведе при Христос петтима души (в това число заклетите атеисти и един марксист). Дотогава не бях виждала човек да става християнин. Днес съм кръстница на децата на един от предишните атеисти. Ако тогава ме бяхте попитали дали някой от тези петтима студента е готов да приеме Бог, щях да се изсмея на глас. Но аз не виждах в техните сърца, нито силата на Божия Дух, способна да проникне в тях.

Как да стигнем до мига, в който можем да заговорим за Исус Христос с нашите приятели и с непознати? Как можем да преодолеем страховете и тревогите си относно благовестването? Това ръководство за изучаване ще ни помогне да си отговорим на тези въпроси. То се състои от дванадесет изучавания, които се спират на примера на Исус и първите евангелисти. Те ни учат как да споделяме евангелието ясно и творчески. Написах тези уроци заедно с Рут Сименс, бивша моя съквартирантка в Испания. Рут ми помогна да преодолеея първоначалните си страхове при споделяне на вярата ми в Исус Христос. С огромна мъдрост, насърчение и търпение тя ми помогна да разбере, че благовестието може да е начин на живот.

Ребека Пипърт
Ерусалим

1. Защо да разпространяваме Благата вест?

Лука 15:1-2, 11:32

Чувствали ли сте се някога неловко относно благовестването, тъй като не сте искали да гледате на хората просто като на проекти за евангелизиране? Или може би подозирате, че свидетелстването може да е форма на манипулиране или изтънчен метод на скалпиране. В притчата за двамата сина Исус разкрива правилния мотив за разпространяване на благата вест.

1. Кои са възможните причини, поради които хората благовестват?

2. Прочетете Лука 15:1-2, 11-32. Защо Исус сметна за необходимо да разкаже тази история?

3. Защо желанието на по-младия син да получи своя дял от наследството от баща си би разгневило събраното еврейско множество (ст. 11-12)?

4. В Израил по времето на Исус се смяташе, че децата трябва да се възпитават в подчинение на закона и не трябва да се отдалечават от своите родители, когато сами създадат семейства. Каква е била според вас реакцията на фарисеите, научавайки за следващите неразумни постъпки на този син (ст. 13)?

5. Защо работата на момчето би била възможно най-лошото занимание за дете, вероятно отгледано в дом, където се яде храна, отговаряща на еврейските религиозни изисквания (ст. 14-15)?

6. С какво Исус кара слушателите си да се отвратят още повече в стих 16?

7. Кой тип хора ви отблъсква толкова, че ви е трудно да достигнете до тях с евангелието. Обяснете защо?

8. След изслушването на една история, в която Исус целенасочено разгневи всички тях, какъв отговор очаквах да чуят от бащата фарисеите и книжниците?

9. Исус ни рисува един от най-прекрасните портрети на Бог Отец в цялото Писание. Проследете и назовете всяко нещо, което бащата прави (ст. 20-24).

10. Исус иска да ни каже, че ние сме толкова ценни за Бог и че Той е толкова любящ в същността си, че самият акт на покаяние го кара да вдигне празненство. Как това становище се отнася към вашето разбиране за Божието отношение към вас?

11. Как пълното разбиране на Божията любов към нас може да ни мотивира за достигане до други, които са се отвърнали от Бога?

12. По-старият син беше толкова разгневен, че отказа да присъства на празненството (ст. 25-30). По какво фарисеите и книжниците приличаха на него?

13. В тази история виждаме две различни закоравели сърца. Първото е на скандално безнравствения грешник, който води безразсъден живот, отдавайки се на своите увлечения и страсти, и все пак открива по-бързо че се нуждае от своя баща. Как следвайки примера на Исус можем да изградим приятелство с хора като по-младия син?

14. Вторият грешник е самодоволния, смятащ се за праведен човек, който се опитва да живее според нравствените закони и който без съмнение мисли: “Бог ще ме приеме, защото в основата си съм добър.” Как можем да достигнем до този тип хора?

2. Неохотни благовестители

Лука 5:1-11

Повечето от нас са в състояние да изтъкнат 101 причини, поради които не могат да благовестват. Причина #1: “Твърде зает съм.” Причина #2: “Не познавам невярващи.” Причина #87: “Кучето ми изяде брошурата с четирите закона.” Ако бяхме толкова изобретателни в евангелизма, колкото сме в избягването му, Великото поръчение щеше да е изпълнено отдавна! Петър и неговите другари се чувстваха далеч по-удобно ловейки риба, отколкото хора. В Лука 5 Исус помага на тези четирима неперспективни благовестители да преодолеят своята неохота.

1. Кой са причините, поради които не благовествате на повече хора от вашето обкръжение?
2. Прочетете Лука 5:1-11. Използвайте въображението си, за да опишете сцената, звуците и миризмата, така както си ги представяте от стихове 1-2.
3. Рибарите перяха мрежите си (ст. 1-2). Защо Петър не забележа жадното и търсещо множество, и Исус, който се нуждаеше от неговата помощ?
4. Молбата на Исус в стих 3 вероятно изискваше помощта на няколко души. Как според вас се е почувствал Симон след това ненавременно прекъсване?
5. Как тиранията на спешната работа ни пречи да вършим онова, което е наистина важно, особено когато става въпрос за благовестване?
6. Защо според вас Симон неохотно се съгласява с втората молба на Исус (ст. 4-5)?

7. Защо това събитие предизвика толкова силна реакция у Симон и неговите другари (стихове 6-10)?

8. Обърнете внимание на твърдението на Исус в стих 10. От чисто човешка гледна точка, как според вас са се чувствали тези селски рибари относно своята квалификация като евангелисти на пълен щат?

9. Можете ли да предположите как новата самопреценка на Петър (ст. 8) му повлиява в решението му относно тази нова задача?

10. Кога чувствате страх или неподготвеност за благовестване?

11. Как опитността на големия улов би подготвила Петър и другите за тяхната нова работа?

12. Матей и Марко прибавят едно условие към чудесното обещание на Исус в този случай: “*Елате след мене*, и ще ви направя ловци на човеци.” Какво означаваше за тях следването на Исус и какво означава това за вас?

Как обещанието на Исус може да ви помогне да преодолеете неохотата си да благовествате?

3. В търсене на погиналите Лука 19:1-10

През 1893 г. Франсиз Томпсън написа стихотворение, което описва как ужасно е избягвал Бог:

Избягвах Го, забързан денем и нощем;
избягвах Го, прелитащ под годишните арки...
Но следейки ме уверено
и с невъзмутима походка,
с премерена скорост, величествена настоятелност...
“Небесната хрътка” ме следваше неотклонно.

В Лука 19 срещаме един човек, който също бягаше от Бог през по-голямата част от живота си. Тогава един ден той потърси Исус и бе намерен от Него.

1. Спомнете си за своето обръщение. Какво ви накара да потърсите Исус?
2. Прочетете Лука 19:1-10. Какво можем да открием у Закхей преди срещата му с Исус?
3. Какво би могъл да е чувал и знаел Закхей за Исус, че побърза да си намери място, откъдето да Го зърне. (ст. 3-4)?
4. Множеството спира и Исус се обръща пред всички към Закхей, който е покачен на дървото (ст. 5-6). Защо това трябва да е изпълнило Закхей със смесени чувства?
5. Бирниците бяха отлъчени от еврейското общество, защото сътрудничеха на римските окупационни сили. Какъв риск поемаше Исус влизайки в дома на Закхей (ст. 7)?
6. Защо за Исус беше важно да разруши стереотипа на масите за Него?

7. С какви стереотипи за Исус живеят вашите невярващи приятели, които вие трябва да промените?

8. Как поведението на Закхей говори за дълбочината на неговото покаяние (ст. 8; вж. също Лев. 6:1-5)?

9. Какви мисли и чувства според вас вълнуват Закхей, когато чува Исус да казва: “Днес стана спасение на този дом; защото този е Авраамов син” (ст. 9)?

10. Хората не носят надписи, на които да пише: “Аз съм отчаян и търся Бог”. Какво в поведението им може да ни подсети, че те са готови да научат нещо повече за Исус?

11. От известно време Закхей беше търсил Исус. Но в стих 10 се казва, че Исус беше дошъл да потърси Закхей! Как това може да ви помогне да разберете, че Господ активно търси приятелите, на които благовестват?

12. Исус продължава да търси и да спасява онези, които са погинали. Като негов ученик, какво можете да направите, за да последвате Неговия пример?

4. Как да събудим интерес у хората

Йоан 4:4-30

Случвало ли ви се е да срещнете някой и моментално да заключите: “А, този *никога* няма да се заинтересува от евангелието” - за да откриете по-късно колко сте сгрешили в своята преценка? Ако да, тогава не сте само вие. Учениците зачеркнаха самарянката от своя списък, защото от пръв поглед се виждаха неморалния и начин на живот и нейните самарянски расови белези. Исус обаче ни показва, че не трябва да гледаме на хората повърхностно, но трябва да се опитаме да отговорим на следните въпроси: Какво ги кара да правят това? Не търсят ли истината, но на погрешни места?

1. Кой тип хора ви карат да чувствате, че те никога няма да проявят интерес към евангелието?
2. Прочетете Йоан 4:4-30. Докато Исус си почива от пътуването, една самарянка приближава в “шестия час” (пладне). Защо тя идва да вземе вода от кладенеца в най-голямата жегата (ст. 6-7)?
3. Евреите имаха високи стандарти за праведност, към които смятаха че техните равини трябва да се придържат. Как Исус събужда любопитство у жената, поемайки риска да разговаря с нея?
4. Вместо да и каже направо кой е Той, Исус подхваща разговор като я помоли за услуга (ст. 7). Защо е важно да позволяваме на невярващи да удовлетворяват *нашите* нужди, вместо само ние да даваме?
5. Как твърдението на Исус относно живата вода прехвърля разговора на друга, по-дълбока плоскост (ст. 11-15)?
6. Как можем да използваме предмети, идеи, преживявания и нужди, които са познати за хората, за да събудим интерес за духовните истини?

7. Защо точно в този стратегически момент Исус намесва личния живот на жената (ст. 16-18)?

8. Каква връзка виждаме сега между тази “жажда”, за която Той говореше и грешното минало на жената?

9. Помислете за нехристияни, които познавате. По какви начини те издават, че жадуват за духовното?

Как можете да им покажете начина, по който евангелието може да удовлетвори техните нужди без да ги съдите? (Обърнете внимание, че макар и Исус да говори искрено за морала на жената, тя не започва да се защитава.)

10. Самаряните се покланяха на хълма Гаризим, а евреите в Ерусалим. Как Исус отвърща на не на място подхвърлената от жената реплика в стихове 19-24)?

11. Защо Той разкрива своята същност едва в края на разговора (ст. 25-26)?

12. Как стихове 28-30 разкриват въодушевлението на жената поради разговора и с Исус?

13. Прегледайте отново целия пасаж. По какъв начин Исус събуди интерес у жената към благата вест?

Дайте един конкретен пример за това как вие можете да събудите интерес у някой към евангелието.

5. Творческо общуване

Лука 10:25-37

Случвало ли ви се е да говорите на някой скептик за Исус, а той през цялото време да слуша мълчаливо, без да можете да го накарате да заговори? Или пък, познавате ли хора, които искат да водят интелектуален разговор за вярата, но не желаят лично да се замесват? Или пък може би имате приятел, който е доволен и удовлетворен от живота и вие не знаете как да му помогнете да разбере, че се нуждае от Исус. Отговорите на Исус на въпросите на книжника предлагат някои насоки за това как да се справим с всяка от тези ситуации.

1. Теоретиците на общуването казват, че ние се учим по различни начини. Например, някой се нуждае от гимнастика за ума, други обичат да бъдат предизвиквани към действие, а трети се нуждаят от проблясък на въображението. Какво стимулира вас за получаване на нови знания?

2. Прочетете Лука 10:25-37. Защо според вас законникът искаше да изпита Исус (ст. 25)?

3. Исус можеше просто да каже, че вечният живот идва от предаване и вяра в Него. Вместо това той задава на човека въпрос (ст. 26). Защо?

Как задаването на добри въпроси може да ни помогне да споделим евангелието по-ефективно?

4. Какво разкрива отговорът на законника относно неговото разбиране за вечния живот (ст. 27)?

5. Когато законникът отговаря “правилно”, Исус му казва да върши това, за което вече знае че е истина (ст. 28). Защо според вас законникът заема отбранителна позиция в този момент (ст. 29)?

6. За да почувстваме ефекта на Исусовата притча върху законника, ние трябва да погледнем през неговите очи. Какви бяха неговите очаквания свързани с реакциите на свещеника, левита и самарянина на нуждите на човека? Обяснете защо.

7. Защо според вас свещеника и левита “си заминаха от срещната страна”, вместо да помогнат на човека?

8. По какви начини сме склонни да подминаваме тези, които са в нужда?

9. Как самарянинът демонстрира значението на “обичай ближния си както себе си” (ст. 33-35)?

10. Защо според вас Исус използва история, вместо направо да се противопостави на непоследователните възгледи на законника за любовта към ближния?

11. Как историите, илюстрациите и примерите могат да ни помогнат по-ефективно да споделяме евангелието?

12. Този пасаж показва колко е важно да задаваме добри въпроси, а не да държим проповеди и как творчески да споделяме Божиите истини. Кои от тези подходи са ваши силни страни и кои от тях са слабости, върху които искате да работите?

Какво можете да направите, за да изградите умения в тези области?

6. Благата вест

Деяния 10:23-48

Някои новини са толкова добри, че просто *трябва* да бъдат споделени: дългоочакван годеж, раждане на дете, голям успех или триумф. Ние чувстваме, че ще се пръснем, ако не кажем на някого какво се е случило!

Ранните евангелисти се чувстваха по подобен начин спрямо евангелието. Те искаха да споделят с всеки благата вест за онова, което Бог направи за нас чрез Исус Христос. Ако искаме да възродим чувството им на радост и въодушевление, ние трябва също да разберем какво е направил Исус и защо това е най-добрата новина, която хората ще чуят.

1. Като изключим евангелието, кои са някои от най-добрите новини, които изобщо сте получавали? Как сте се чувствали след това?

2. Прочетете Деяния 10:23-48. Кои факти потвърждават, че Корнилий ожидаше с нетърпение идването на Петър (ст. 23-26)?

3. Какви обстоятелства доведоха този добросъвестен еврей в дома на един езичник (ст. 27-33)?

4. Тези обстоятелства помогнаха да се премахне чувството за расово превъзходство у Петър (ст. 34-35). Защо е важно да се разбере, че евангелието преодолява всякакви расови, икономически, обществени и политически бариери?

5. Как мислите, защо Петър започва своето послание до тези езичници, описвайки евангелието като “словото, което Той прати на израилтяните та им благовестяваше мир чрез Исуса Христа, (Който е Господар на всички)” (ст. 36)?

6. Тригодишното служение на Исус е обобщено в стихове 37-38. Как тези стихове улавят същността на Неговото служение?
7. Второзаконие 21:23 казва, че “обесеният е проклет от Бога”. Как ще обясните на някой днес защо Исус, който беше помазан и благословен от Бог, умря под неговото проклятие (ст. 39)?
8. Как бихте обяснили на ваш приятел защо е важно, че Бог възкреси Исус от мъртвите (ст. 40)?
9. Два пъти Петър споменава, че той и другите са “свидетели” на онова, което той описва (ст. 39, 41). Защо според вас той поставя ударение на този факт?
10. Бог заръча на апостолите да свидетелстват, че Исус ще съди живите и мъртвите (ст. 42). Как тази “лоша новина” подчертава благата вест в стих 43?
11. Как ще обясните на някого какво означава да *повярва* в Исус (ст. 43)?
12. Представете си, че вие - подобно на Коринтий и неговите приятели, чувате истината за Исус за пръв път. В какъв смисъл евангелието ще ви изглежда като блага вест?

13. Стихове 44-46 са наречени “Петдесетница на езическия свят”. Защо това събитие беше важно за Петър и за тези, които го преживяха?

14. Прегледайте отново пасажа. Кои съществени факти за Исус споменава Петър?

15. В този пасаж прави невероятни неща, за да разпространи благата вест. Това подчертава значимостта, която Той поставя върху посланието на спасение. Какво можете да направите, за да научите посланието на евангелието по-добре?

7. Приятелско благовестване

Йоан 1:29-51

За мнозина от нас благовестването е като партизанска война. Неочаквано тръгваме в нападение и навлизаме в територията на врага, след което се връщаме в сигурното прикритие на нашия “свят бункер”. Нищо чудно, че сме напрегнати! Ранните християни говореха с непознати за Исус. Но евангелието често се разпространяваше от приятел на приятел и от един член на семейството на друг. Йоан 1 дава чудесен пример за търпеливия, приятелски подход на благовестване.

1. Кой и по какъв начин ви каза за първи път за Исус?

2. Прочетете Йоан 1:29-51. Какви мисли и чувства според вас предизвикаха твърденията на Йоан у двамата ученика (ст. 29-36)?

3. Двамата ученика тръгват след Исус, защото искат да знаят повече за Него, но заедно с това изглежда не смеят да го запитат направо. Как можем да помогнем на своите приятели свободно да питат за онова, което ги интересува относно Бог?

4. Исус използва подхода “дойдете и ще видите” с учениците (ст. 38-39). Защо това щеше да бъде по-ефективно от простото твърдение за Неговата божественост?

Как можем да помогнем на невярващите си неприятели да видят Исус в действие?

5. Дори и без да има постоянен дом, Исус използваше благовестие чрез гостоприемство (ст. 39). По какви начини можем по-добре да използваме този подход?

6. Обърнете внимание на нетърпението на Андрей и си представете начина, по който той съобщава вестта на Симон (ст. 40-42). Защо е важно отношението ни към благата вест за усилията ни да доведем членове на семейството ни и приятели при Исус?

7. Исус намира Филип, след това Филип открива приятеля си Натанаил (ст. 43-46).
Защо би било немислимо да не говорим за Исус с някой, който ни е близък?

8. Натанаил знаеше, че Месия трябва да дойде от Витлеем, а не от Назарет (Мих. 5:2).
Как думите на Исус разсейват начаса неговия скептицизъм (ст. 46-50)?

9. Първите шест ученика на Исус са роднини и познати от едно рибарско село (ст. 44).
Какви са предимствата на съсредоточаване на нашето благовестие в естествени групи от хора, като семейства и колеги?

С кои познати на работното ви място, в училище или в квартала можете да завържете приятелства?

10. Интересното в случая е, че Исус дава възможност на учениците да го придружават с месеци, преди да ги накара да вземат решение за това кой е Той. Защо е важно да не принуждаваме хората твърде рано да вземат решение?

11. В целия пасаж изглежда естествено даден човек да каже на своя приятел за Исус (ст. 36, 41, 45). Защо според вас ние често намираме това за *неестествено*?

12. Какви идеи ви дава този пасаж за достигане до онези приятели или членове на вашето семейство, които още не са срещнали Исус?

8. Разговор с непознати

Деяния 8:26-40

Случвало ли ви се е разговаряйки с непознат човек, разговорът да се насочи към евангелието? Може би сте седяли до някого в самолета или автобуса и когато този човек е започнал да споделя своите интереси и нужди, Святият Дух ви е накарал да заговорите за Исус. В Деяния 8 Филип имаше подобна опитност. Срещата му с етиопския велможа представлява прекрасен пример за това кога и как да говорим за Исус с хора, които не познаваме.

1. Какво мислите за говоренето с непознати за евангелието?

2. Прочетете Деяния 8:26-40. Директното водителство, дадено на Филип е изключение (ст. 26, 29). По какъв друг начин Святият Дух може да ни покаже, че трябва да свидетелстваме на даден човек?

3. Какви факти откриваме за пътуващия странник преди срещата му с Филип (ст. 27-28)?

4. Представете си сцената на пътя. Сигурно чужденецът е пътувал с керван от бавно движещи се колесници, тъй като беше опасно да се пътува сам. Вероятно е имал малка свита със себе си. След като вече бе насочен към този човек, каква инициатива поема Филип и каква инициатива проявява от своя страна пътникът (ст. 30-31)?

Кои са някои от естествените начини, по които можем да заговорим непознат за евангелието?

5. Какво предимство получава Филип чрез задаването на въпрос и изслушването на човека, преди да започне да благовества?

6. Заедно в колесницата двамата мъже провеждат едно от първите евангелистични библиейски изучавания, за които свидетелства Библията (ст. 32-35). Кои са някои от

преимущества на евангелистичните библейски дискусии пред други методи на благовестване?

Как можете да бъдете подготвен за водене на спонтанни библейски дискусии при подходящ случай?

7. Представете си, че сте на мястото на Филип. Как бихте могли да използвате пасажа в Исая, за да блавестите за Исус (ст. 32-35)?

8. Какво показва, че Филип също е обяснил нуждата от личен отговор (ст. 36-39)?

Какво според вас означаваше водното кръщение за етиопеца?

9. Какви видове отговори можем да предложим, когато някой жадно поглъща словото на евангелието?

10. обстоятелствата не разрешаваха Филип да направи този човек ученик, но какви духовни богатства отнесе той със себе си?

Какво можете да направите, за да продължите да се грижите за новоповярвал, с когото повече няма да се срещнете?

11. Святият Дух може да ни накара да говорим с непознати във влака или автобуса, в квартала, в университета или на плажа. Кои принципи от това изучаване могат да ни помогнат да използваме максимално тези възможности?

9. Благовестване на чужденци

Деяния 17:16-34

Днес е възможно да си мисионер без да знаеш чужд език, без да набираш средства и дори без да напускаш дома си. Ние сме заобиколени от чуждестранни студенти, имигранти, бежанци и нелегално пребиваващи в страната хора. Но как да споделяме евангелието с някой, чиито убеждения и обичаи са толкова различни от нашите?

В Деяния 17 виждаме какво става, когато Павел - еврейски християнин от Палестина, благовества в езическа Атина - интелектуалната столица на Римската империя.

1. Помислете за някой ваш познат, който произхожда от много различна културна и етническа среда. По какво си приличате с него?

2. Прочетете Деяния 17:16-34. Почти като турист, Павел разглежда Атина, докато очаква Сила и Тимотей (ст. 16). Как смятате, защо той реагира толкова болезнено на идолите в града?

3. Натъжен от всичко това, Павел започва да благовества в синагогата и на пазара (ст. 17-18). Защо според вас той смяташе тези две места за стратегически важни?

4. Кои са някои от обичайните места за събиране на невярващи в мястото където живеете, особено на тези, които произхождат от различна културна и етническа среда?

Кои от тези места биха представлявали добра възможност за споделяне и дискутиране на евангелието?

5. Как мислите, защо посланието на Павел за Исус и възкресението се стори толкова странно на атиняни (ст. 18-21)?

6. Съдът на Ареопага изискваше от учители като Павел да обясняват своето учение (ст. 19-21). Какви общи територии с атиняни открива Павел в началото на речта си (ст. 22-23)?

Защо е важно да се намерят подобни общи неща, когато споделяме евангелието с чужденци?

7. Какво можеше да се случи, ако Павел беше започнал със заклеяване на идолопоклонничеството в Атина?

Как можем да покажем неодобрението си към нещата в които нашите приятели вярват или вършат без да ставаме техни съдници?

8. По какво според Павел “непознатият Бог” се различава от всички други гръцки богове (ст. 24-29)?

9. Твърденията на Павел пред атиняни очевидно се основаваха на Писанието. Защо все пак той им цитира гръцки поет, а не Писанието (ст. 28)?

Какви популярни книги или филми можете да използвате конструктивно при благовестване?

10. Павел казва, че в миналото Бог търпеливо е подминавал невежеството на езичниците (ст. 30-31). Защо сега Бог иска от тях да се покаят за своето невежество и идолопоклонство?

11. С какво реакциите на посланието на Павел приличат на реакциите, които можем да очакваме, когато споделяме евангелието (ст. 32-34)?

12. Преглеждайки отново този пасаж, какви принципи научихте за споделяне на благата вест с чужденци?

10. Представяне цената на посвещение Лука 14:25-35

Понякога Исус е представян като решаващото средство. Той ще помогне да си повишим успеха, да се намалим теглото и зъбите ни да станат възможно най-бели. Хубаво е да достигаме до хората въз основа на техните нужди, но ние трябва и да представяме цената на това да си ученик. Хората трябва да знаят кой наистина е Исус и какво очаква Той от своите последователи. Самият Исус описва цената на ученичеството в Лука 14.

1. Кои са някои от повърхностните причини, поради които хората идват при Исус днес?
2. Прочетете Лука 14:25-35. Как думите *обърна* (ст. 25) и *ако дойде някой при Мене* (ст. 26) ни помагат да си представим визуално сцената?
3. Какво говори категоричността на изискванията на Исус към неговите последователи за начина, по който Той си ги представя?
4. Думата *намрази* (ст. 26) е хипербола, използвана с цел постигане на по-силно внушение. Родителите трябваше да се почитат (Мат. 15:3-4). Как взаимоотношенията с другите могат да попречат на човек да последва Исус?
5. Всеки да носи своя кръст означаваше всеки ден той да бъде изправен пред опасността от разпване (ст. 27). Какви са някои от аспектите на цената на следването на Исус днес?
6. В стихове 28-30 Исус вероятно загатва за претенциозната, но недовършена военна кула на Ирод Антип (която може би се е виждала от това място). Как тази история подчертава необходимостта от разбиране на цената на следването на Исус?

Според тази история и собствения ви опит, какъв е ефектът върху вяващите и невяващите, когато открито изповядал се християнин на практика не следва Исус?

7. В стихове 31-32 Исус може би иска да каже, че той е като царя с двадесет хиляди мъже. Как тази история илюстрира необходимостта от осъзнаване на цената на наследване на Исус?

8. Исус ни призовава да се откажем от правото над онова, което притежаваме (ст. 33). Как това трябва да промени отношението ни към начина, по който използваме това притежание?

9. По времето на Исус солта се ценеше като средство за консервиране на храна и като подправка. Какво означава тогава един ученик да е “солен” (ст. 34)?

Какво показва този стих за цената на повърхностното посвещение?

10. Как можем да помогнем на приятелите си да вземат предвид цената на посвещение?

11. Как трябва да реагираме, ако нашите приятели се нуждаят от време, за да премислят всичко, преди да направят сериозно посвещение на Христос?

11. Изправени срещу опозиция

Деяния 4:1-31

Светът на Бог е територия, окупирана от врага. Целта на благовестването е да се убедят бунтовниците да излязат от редовете на “владетеля на този свят” и да дадат обет за вярност на единствено законния Цар, Исус. Но измамникът няма намерение да предаде доброволно завладяните територии! Ако ние последователно представяме евангелието, неминуемо ще срещнем опозиция - скрита или открита.

1. Как нашия живот щеше да се промени, ако християнството бъде поставено извън закона?

2. Прочетете Деяния 4:1-31. Религиозните водачи бяха “възмутени” от онова, което Петър и Йоан бяха казали и направили (ст. 1-2). Защо те се почувстваха толкова заплашени от тези неща?

3. Петър и Йоан се подчиниха на Бог, като проповядваха Исус Христос. Как мислите, защо Бог не ги защити от арест и съд (ст. 3)?

4. По какви скрити или открити начини можем да срещнем опозиция днес, когато говорим с хората за Христос?

5. Защо не би било трудно за Петър и Йоан да се почувстват уплашени в деня на съда (ст. 5-7)?

6. Когато Петър започва да говори, той е “изпълнен с Святия Дух” (ст. 8). По какво е видна силата на Духа в неговите думи и отношение (ст. 9-13)?

7. Кое най-много впечатли еврейските началници относно Петър и Йоан и защо (ст. 13)?

8. Началниците и старейшините решиха да забранят по-нататъшни поучения и благовестване (ст. 14-18). В какви ситуации днес отговора на апостолите в стихове 19-20 би бил подходящ?

9. Какво разкрива молитвата на тези ранни християни за техните човешки слабости и чувства (ст. 23-30)?

10. Защо според вас вярващите се молят за дързост, а не за премахване на опозицията (ст. 29)?

Как можем да разграничим дързостта от нетактичността и прибързаността, които отблъскват хората?

11. Как според стихове 24-30 благовестието на тези ранни християни беше повлияно от:

- тяхната концепция за Бог?

- тяхното мислене за Исус?

- използването от тях на Божието слово?

12. Как тези неща могат да помогнат и да ни насърчат в благовестването, особено когато срещаме опозиция или преследване?

13. Бог отговаря на молитвите им, като ги изпълва със Святия Дух (ст. 31). Защо присъствието и силата на Духа са съществени в нашето благовестие?

12. Баланс в очакванията

Марко 4:1-25

Няма по-голяма радост от това да доведеш някого при Исус Христос. Всяка молитва, всеки разговор до късно през нощта накрая застава на фокус. Когато Божият Дух вдъхва живот на това ново Свое дете, ние отстъпваме назад в почуда и страхопочитание. Но няма по-голяма болка от отхвърлянето. Колко обезсърчени можем да се почувстваме, когато безброй разговори не водят до ни едно обръщение!

Марко 4 ни представя балансирана гледна точка относно резултатите, които можем да очакваме, когато споделяме евангелието. Исус ни казва как и защо хората реагират различно на благата вест.

1. Кое е най-вълнуващото и кое - най-обезсърчаващото за вас в евангелизма?
2. Прочетете Марко 4:1-25. Представете си картината, описана в стихове 1-2. Сега опишете онова, което виждате, чувате, чувствате и чувствате с обонянието си.
3. По какви начини е възможно да са реагирали различните хора сред слушателите на простата земеделска история, разказана от Исус (ст. 3-9)?
4. Исус упреква учениците си за това, че не са разбрали тази притча (ст. 13). И все пак, как притчите могат да разкриват истина, когато като че ли те я правят да изглежда по-неясна (ст. 10-12)?
5. Чрез тази притча Исус казваше на слушателите си нещо за тях самите. Какви четири вида слушатели е възможно да присъстват почти във всяко неевангелизирано множество (ст. 14-20)?
6. Според стихове 15-20, какво определя плодородността на посланието, което те чува?

7. Какви потвърждения на притчата на Исус сте виждали в собствените си благовестителски усилия?

8. Бедната почва намалява възможностите за жътва. По какви начини можем да подобрим готовността на хората за приемане на евангелието?

9. Разгледайте принципа в стихове 24-25. Какво става с хората всеки път, когато откликнат положително или отрицателно на Божието слово?

10. Как този принцип хвърля светлина върху значението на стихове 9-12?

11. Сеячът хвърля семената безразборно. Качеството на почвата се проявява (за нас) чрез нейния *отклик*. По какво в този пасаж Исус прилича на сеяча?

Как неговият пример трябва да повлияе на нашето благовестване и грижа за онези, които откликват?

12. Отделете време за молитва евангелието да донесе плодове в живота на нехристияни, които познавате.

Бележки за водещия

Воденето на дискусия върху Библията може да бъде много приятна и възнаграждаваща опитност. Това обаче може да е и много *стряскащо*, ако никога преди това не сте го правили. Ако се чувствате по този начин, значи сте попаднали точно където трябва. Когато Бог пожела Мойсей да изведе изралтяните от Египет, той отговори: “О, Господи, моля те, изпрати някой друг да го направи!” (Изх. 4:13).

Когато Соломон стана цар на Израил той чувстваше, че тази задача беше далеч над неговите възможности. “Аз съм само едно малко дете и не зная как да изпълнявам задълженията си... Кой може да управлява този Твой народ?” (3 Царе 3:7-9).

Когато Бог призова Еремия да бъде пророк, той отговори: “О, всемогъщи Боже... аз не зная как да говоря; за съм само дете” (Ер. 1:6).

Списъкът може да продължи... Апостолите бяха “неуки и обикновени мъже” (Деян. 4:13). Тимотей беше млад, уязвим и уплашен. Павловият “трън в плътта” го караше да се чувства слаб. Но Божият отговор към всички Негови слуги, включително и към вас, е по-важен и остава същият: “Достатъчна ти е Мята благодат” (2 Кор. 12:9). Не се страхувайте! Бог помогна на тези хора, въпреки техните слабости, както може да помогне и на вас, въпреки усещането ви за неадекватност.

Има и една друга причина, поради която трябва да се чувствате насърчени. Воденето на дискусия върху Библията не е трудно, ако следвате определени насоки и изисквания. Не е необходимо да сте специалист по библейските въпроси или обучен учител. Предложенията, отбелязани по-долу, ще ви дадат възможност ефективно и с радост да изпълните задълженията си като водач.

Подготовка за водене на група

1. Помолете се Бог да ви помогне да разберете и приложите пасажа във вашия личен живот. Докато това не стане, вие няма да бъдете подготвен да водите другите. Молете се също за различните членове на групата. Искайте Бог да ви даде да прекарате едно приятно и полезно време заедно, изучавайки Неговото слово.
2. Когато започвате всяко изучаване, четете и препрочитайте посочения библейски пасаж, за да сте наясно с това, което казва авторът. В случай, че става въпрос за изучаване на цяла книга, прочетете книгата преди първото изучаване. Това ще ви даде полезен цялостен поглед върху съдържанието на уроците.
3. Това ръководство за изучаване е базирано на ревизирия превод на Библията, 1924 г. Ще бъде много полезно за вас и групите, ако използвате този превод като основа на вашите изучавания и дискусии. Насърчете и другите също да го използват, но им дайте свободата да изберат какъвто и да е друг, предпочитан от тях превод (например синодалния).
4. Работете внимателно върху всеки въпрос в урока. Прекарвайте време в размишление преди да формулирате отговорите си.

5. Записвайте отговорите си в празните места под въпросите. Това ще ви помогне ясно да изразите вашето разбиране за пасажа.

6. Ще ви бъде от полза, ако имате подръка Библейски речник. Използвайте го за откриване значението на непознатите думи, имена или места.

7. Веднъж завършили с изучаването на пасажа, запознайте се с бележките за водещия относно урока, който водите. Тези “бележки” са съставени с цел да ви помогнат по няколко начина: Първо, те ви показват целта която е имал авторът на ръководството, когато е съставял урока. Отделете време и помислете как въпросите по урока работят заедно за постигане на целта. Второ, бележките ви подсиgurяват с допълнителна информация или коментари върху някои от въпросите. Тази информация може да бъде използвана, ако хората трудно разбират или отговарят на въпросите. Трето, “бележките за водещия” ще ви направят бдителни към потенциалните проблеми, с които може би ще се сблъскате по време на урока.

8. Ако желаете да си напомните нещо, отбелязано в “бележките за водещия”, запишете го под самия въпрос в урока.

Водейки изучаването

1. Започвайте урока навреме. Когато водите евангелизаторско библейско изучаване, започвайте с молитва. Искайте Бог да ви помогне да разберете и приложите пасажа.

2. Уверете се, че всеки един от групата разполага с копие от урока. Насърчете ги да се пригответ предварително за всяка дискусия, работейки върху въпросите от ръководството.

3. В началото на вашата първа среща обяснете, че тези изучавания са предназначени да бъдат дискусии, а не лекции. Насърчавайте членовете на групата да участват. Каквото и да става, не насилвайте тези, които се колебаят да участват в правите няколко урока.

4. В началото на дискусията прочетете встъпителния параграф. Това ще ориентира групата в пасажа, който ще изучавате.

5. Ако изучавате една глава или по-малък пасаж, прочетете го на глас. Може да предпочетете да го прочетете сам или това да стори някой друг, ако той или тя са били помолени да го направят преди изучаването. По-дългите пасажи понякога могат да бъдат прочетени на части по различно време в прочеса на изучаването. Някои уроци могат да покрият няколко глави. В такъв случай четенето на глас със сигурност би отнело много време, следователно членовете на групата могат просто да прочитат посочените пасажи непосредствено преди съответното изучаване.

6. Когато започнете да задавате въпросите от ръководството, имайте предвид няколко неща. Първо, въпросите са създадени да бъдат използвани точно така, както са написани (да не се перифразират). Ако желаете, може просто да ги прочетете на глас пред групата или да ги изразите със свои думи. Във всички случаи, произволни редакции на въпросите не са препоръчителни. Второ, въпросите са предназначени да водят групата към разбиране и приложение на “*основна идея*” на пасажа. Авторът на ръководството има определено свое виждане за тази централна идея, записано в “цел”

на урока в бележките за водещия. Вие трябва да се опитате да разберете как пасажът изразява тази идея и как въпросите по урока допринасят и водят групата в тази насока.

Ще има моменти, когато ще е подходящо да се отклоните от ръководството за изучаване. Например въпросът може да е получил вече своя отговор. Ако е така, просто преминете към следващия, без да задавате отговорения въпрос. Или някой може да повдигне важен въпрос, невключен в ръководството. Отделете време и го дискутирайте! Важното е да можете да преценявате как да постъпите. Може би има много маршрути по които да достигнете до целта на изучаването, но най-лесният обикновено е този, който авторът ни предлага.

7. Избягвайте да отговаряте на въпросите, които задавате. Ако се наложи, повторете ги или ги перифразирайте, докато бъдат разбрани ясно от групата. Нетърпеливата група бързо става пасивна и тиха, ако разбере, че водещият ще говори през по-голямата част от времето.

8. Не се страхувайте от мълчанието. Хората може би се нуждаят от време да помислят върху въпросите, преди да формулират отговора си.

9. Не се задоволявайте с един отговор. Питайте: “Какво мислят останалите?” или “Нещо друго?”, докато няколко души не дадат отговори на въпроса.

10. Признавайте участието и приноса на всеки. Старайте се да се съгласявате когато е възможно. Никога не отхвърляйте отговор. Ако е съвсем очевидно, че даден отговор е неправилен, попитайте: “Кой стих те доведе до това заключение?” или отново: “Какво мислят останалите?”

11. Не очаквайте всеки отговор да бъде адресиран към вас, макар че това сигурно ще се случва в началото. Когато членовете на групата се поотпуснат, те ще започнат действително да взаимодействат помежду си. Това е белег за ”здрава” дискусия.

12. Не се страхувайте от спор или несъгласие. Те могат да бъдат много стимулиращи. Ако не сте изчерпали напълно предмета, не се разстройвайте. Продължете и имайте “едно наум” за въдеще. По-нататъшното изучаване може да реши проблема.

13. Разгледайте пасажа с внимание. Той може да бъде източникът за отговори на въпросите. Предпазвайте групата от излишни препратки и цитати. По същия начин се съсредоточавайте върху предмета и избягвайте да се отклонявате.

14. Периодично резюмирайте това, което групата казва за пасажа. Това помага за сближаването на различните мнения, изказани по време на обсъждането и дава възможност за по-нататъшно развитие на дискусията. Избягвайте да проповядвате.

15. Завършвайте събиранията си с молитва върху конкретна тема. Искайте Божията помощ, за да приложите нещата, които сте научили от изучаването.

16. Свършвайте навреме.

Компоненти на малките групи

Една здрава малка група би трябвало да прави повече от това само да изучава Библията. Тук са изброени четири компонента, които трябва да вземате предвид, когато изграждате структурата на вашите събирания.

Подхранване. Да бъдеш част от малка група е подхранваща и поучителна опитност. Вие ще израствате в познание и любов към Бога и един към друг. Най-подходящият начин да обичаме Бог е да знаем и спазваме Неговите заповеди (Йоан 14:15). Това е причината, поради която библейското изучаване ще бъде основата на вашата малка група. Но вие можете да бъдете не по-зле подхранени и от други неща. Може да изучавате пасажи от Писанието наизуст, да четете и дискутирате книга или да слушате запис на проповед от някой добър проповедник.

Общение. Повечето хора имат нужда от близко приятелство. Вашата малка група може да бъде отлично място за култивиране на такива взаимоотношения. Разрешавайте време за обмяна на мнения и взаимодействие преди и след изучаването. Отделяйте време за споделяне по време на събирането. Правете забавни неща заедно с групата, например импровизирана вечеря с малка почерпка или излет. Изберете някой да носи освежителни напитки на събирането. Бъдете изобретателни!

Поклонение. Част от времето може да бъде прекарано в поклонение и молитва. Славете Бог заедно за това, което е. Благодарете Му за това, което е направил и прави във вашия живот и в света. Молете се за нуждите един на друг. Искайте Бог да ви помогне да приложите това, което сте научили. Пейте заедно хвалебни песни.

Мисия. Много малки групи решават да работят заедно в някаква форма на евангелизиране. Това може да бъде практичен начин за прилагане на онова, което сте научили. Вие можете да бъдете домакини на серии от евангелизаторски дискусии за вашите приятели или съседи.

Може да посещавате домове за стари хора. Да помагате на някоя вдовица в чистенето или ремонта на нейното жилище. Такива проекти могат да повлияят положително на вашата група.

За по-подробно разглеждане на природата и функциите на малките групи прочетете “Ръководство за водачи на малки групи за изучаване на Библията” или Good Things Come in Small Groups (и двете от IVP).

Изучаване 1. Защо да разпространяваме Благата вест. Лука 15:1-2, 11-32.

Цел: Да изпитаме мотивите си за благовестване в светлината на удивителната любов и благодат на Отца.

Въпрос 1. Почти всяко изучаване започва с “въвеждащ” въпрос, който е предназначен да бъде зададен *преди* прочитането на пасажа. Тези въпроси са важни поради няколко причини.

Първо, те сближават членовете на групата. Колкото и добре да се познават един друг и колкото и удобно да се чувстват в присъствието на другия, винаги има скованост, която трябва да се преодолее, преди хората да започнат да говорят открито. Добрият въпрос ще разтопи леда.

Второ, “въвеждащите” въпроси насочват вниманието на хората към темата на изучаване. Повечето хора мислят за най-различни неща (вечеря, важна предстояща среща, поправка на колата), които нямат нищо общо с изучаването. Един изобретателен въпрос ще привлече тяхното внимание към дискусията.

Трето, “въвеждащите” въпроси могат да разкрият къде нашите мисли или чувства се нуждаят от промяна чрез Писанието. Ето защо е особено необходимо да *не* се чете пасаж преди задаване на въвеждащия въпрос. Често пасажът влияе върху честността на отговорите, които хората иначе биха дали, ако не смятаха че от тях се *очаква* да мислят в рамките, посочени им от Библията. Даването на честни отговори на различни въпроси преди да открият какво казва Библията по тях, може да помогне на членовете на групата да разберат къде техните мисли и възгледи се нуждаят от промяна.

Въпрос 2. Този пасаж е забележителен пример за това колко много може да се постигне чрез разказването на една добра история. Ние можем да предадем дълбоки теологични истини, да отправим предизвикателство към предположения, да разбием предразсъдъци, да трогнем сърца, и всичко това без да загубим вниманието на хората. Трябва да се научим да разказваме някои от историите на Исус, докато споделяме евангелието с хората около нас.

Притчата за двамата сина следва две други притчи: притчата за изгубената овца (ст. 1-7) и притчата за изгубената драхма (ст. 8-10). Взети заедно трите истории показват загрижеността на Исус за отхвърлените от обществото по негово време.

Въпрос 3. Наследството обикновено се даваше на синовете след смъртта на бащата. Дялът на по-младия син беше една трета, а на по-стария - две трети от имота на бащата (Втор. 21:17).

Въпрос 5. “Далечната страна” (ст. 13) очевидно беше извън еврейските земи. Старозаветните закони за хранене не позволяваха на евреите да ядат свинско (Лев. 11).

Въпрос 8. Много от притчите вероятно са шокирали първоначалните слушатели, защото често целяха да отхвърлят съществуващи ценности и предразсъдъци.

Въпрос 9. Описанието на завръщането на сина и неговото посрещане “е толкова ярко, както и неговото заминаване, с добавени няколко прекрасни щрихи. Тъй като притчата говори, че баща му го вижда ‘когато бе още далеч’ (ст. 20), това е накарало мнозина да предположат, че бащата го е чакал, може би всеки ден оглеждащ пътя в далечината, с надежда да зърне сина си... ‘Смили се’ предполага някакво знание за жалкото състояние на сина му, вероятно от съобщения. Някои посочват, че един баща в тази страна не би изтичал по този начин, което заедно с неговата топла прегръдка и целувки, подсилва внушението на разказа. Очевидно Исус използваше всички възможни литературни похвати, за да засили контраста между отношението на бащата и това на по-стария брат (и на фарисеите, срав. ст. 1-2).

“Според обичая най-хубавата премяната се даваше на почетни гости. Пръстенът беше символ на власт, а obuщата можеха да се носят само от свободни хора” (Walter L. Liefeld, *Luke*, в *The Expositor's Bible Commentary*, 23 vols., ed. Frank E. Gaebelin [Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1976], 8:984).

Изучаване 2. Неохотни благовестители. Лука 5:1-11.

Цел: Да се научим да преодоляваме неохотата си да благовестваме.

Въпрос 2. При изучаване на пасажите от Писанието, ние трябва да използваме въображението си, да си представяме че сме “там”.

Въпрос 3. За почистването и закърпването на рибарски мрежи са необходими часове.

Въпрос 6. Ходенето за риба в Генисаретското езеро ставаше нощем (ст. 5). И какво можеше да знае един дърводелец за риболова! Може би Петър си е казал: “Какъв смисъл има да хвърлям мрежите отново?”

Броят хора (плюс рибата), който всеки риболовен кораб можеше да побере, предполага едно немалко предприятие, в което са участвали две семейства. Осолената или маринована риба от Генисаретското езеро беше известна с добрите си качества в цялата империя.

Въпрос 7. Членовете на групата трябва да си представят почти комичната сцена. Мрежите започват да се късат. Те започват неистово да викат своите съдружници. Ладиите им започват да потъват! Защо Исус стига до такива крайности?

Въпрос 8. Четиримата рибари - приятели на Исус, не бяха с Него през цялото време. Те не бяха перспективни ученици и трябваше да се грижат за прехраната на своите семейства.

Въпрос 9. Симон може да се е чувствал дори още по-виновен поради реакцията си на двете молби на Исус.

Въпрос 11. Преживяното от Петър при големия улов на риба беше повторено в деня на Петдесетница, когато три хиляди души станаха християни. Той наистина стана “ловец на човеци”.

Изучаване 3. В търсене на погиналите. Лука 19:1-10.

Цел: Да се научим да следваме примера на Исус, който търсеше погиналите.

Въпрос 2. Потърсете такива неща като физиката, професията, икономическото положение, националността му и т.н.

Въпрос 3. Огромно множество следваше Исус към тази Пасха (Лука 9:51; 12:1) смятайки, че когато пристигне в Ерусалим, Той ще освободи Израил от Рим. С приближаване на целта въодушевлението сред тълпите растеше все повече и повече. Ерихон беше последната спирка за през нощта.

Въпрос 5. Един равин никога не би осквернил себе си, посещавайки домове на бирници, защото те бяха считани за предатели и сътрудници на римляните. Те изтръгваха от хората далеч повече от данъците, които Рим им заповядваше да събират.

Въпрос 8. Четверократното връщане на заграбеното от Закхей надмина изискваното от закона (Лев. 5:16; Чис. 5:7). Той демонстрира “плодове, достойни за покаяние” (Лука 3:8).

Въпрос 9. “Авраамов син” (ст. 9) беше човек на вяра, който притежаваше всички права на царството, които бяха отказани на Закхей (Лука 13:28-29; Гал. 3:7, 9).

Въпрос 11. *Човешкият Син* (ст. 10) беше месианска титла, означаваща “Цар” (Дан. 7:13).

Изучаване 4. Как да събудим интерес у хората. Йоан 4:4-30.

Цел: Да размислим на какво може да ни научи срещата на Исус с жената при кладенеца относно събуждане на интерес у хората към евангелието.

Въпрос 2. Обикновено жените идваха за вода сутрин или вечер. Вероятно тази жена е дошла по пладне, за да избегне срещата с други жени, тъй като бе считана за обществена измет.

Въпрос 3. Самаряните бяха омразни на евреите, защото се считаха за расово и религиозно нечисти. Повечето набожни евреи заобикаляха Самария, даже и това да удължаваше техния път, за да избягнат контакт с презряните хора. (*Самария* бе наричана не само столицата, но и територията около нея.) Обърнете внимание как в стих 4 се казва, че Исус “трябваше да мине през Самария”.

Въпрос 4. Исус съзнава, че хората се влияят не само от онова което *чуват*, но и от онова, което *виждат*. Като изяви желание да пие от чашата на жената, Исус спечели нейното доверие и породил любопитство относно своята личност и онова, което има да предложи.

Въпрос 5. Евреите наричаха течащата вода “жива вода”. Тя се предпочиташе пред тихата и застояла вода.

Въпрос 6. Тъй като Исус говори на обикновен език, жената задава повече въпроси, изискващи допълнително обяснение. Когато използваме само християнски жаргон (“спасение”, “грех”, “благодат”), ние не успяваме да предадем ясно послание и не предизвикваме интерес у хората.

Въпрос 7. Макар и интелектуалните въпроси относно вярата са валидни и изискват сериозни отговори, все пак не трябва да спираме дотук. Християнството посреща и най-дълбоките ни физически, обществени и емоционални нужди. Тези празни места в живота ни могат да бъдат по-големи бариери за идването ни при Христос от интелектуалните въпроси.

Въпрос 8. Можете да пропуснете този въпрос, ако той е получил отговор при разглеждане на въпрос 7.

Въпрос 10. Около 400 г. пр. Хр. самаряните построяват свой храм на хълма Гаризим, който евреите изгарят през 128 г. пр. Хр. Очевидно жената се опитваше да отклони темата на разговора от себе си към тази спорна тема.

Въпрос 12. Един от белезите на вълнението и начина, по който мнението на жената за Исус се променя през пасажа. Първо тя го нарича “юдеин” (ст. 9), след това “пророк” (ст. 19), а накрая (в един въпрос) “Христос” (ст. 29).

Изучаване 5. Творческо общуване. Лука 10:25-37.

Цел: Да ни научи как да предаваме посланието на евангелието по-творчески.

Въпроси 4-5. Законникът имаше “правилно” разбиране за учението на закона относно вечния живот (Втор. 5:5, Лев. 19:18), но неговият отговор не трябва да се приема за дефиниция на евангелието. Ако можехме да обичаме Бог и ближния си така, както закона заповядва, тогава вечния живот би се давал като награда за нас. Но ние не запазиме тези закони, ето защо законът ни осъжда и ни води към Христос, който ни предлага вечен живот като дар (Рим. 3:23-24; Гал. 3:24).

Въпрос 6. Валтер Лифелд предлага известни географски сведения, които помагат да установим мястото на действието в притчата. “Разстоянието от Ерусалим до Ерихон е около седемнадесет мили. Пътят се спуска рязко към река Йордан точно северно от Мъртво море. По това време, а и сега пътят се вие през пресечена, гола и скалиста местност, подходяща за устройване на засади от разбойници. Този път се смяташе за опасен дори по време, когато пътуването бе съпроводено с много рискове” (Liefeld, *Luke*, стр. 943).

Днес името *самарянки* притежава положителна емоционална окраска поради тази притча. Все пак не бива да забравяме, че по времето на Исус самаряните бяха презирани от евреите. Слушателите на Исус сигурно са били шокирани от факта, че един самарянин беше герой на разказа. Всъщност, когато Исус попита: ”Кой от тия трима ти се вижда да се показал ближен на изпадналия всред разбойниците?” (ст. 36), “познавачът на закона” не можа да застави себе си да каже “самарянинът” и вместо това рече “онзи, който му показа милост”.

Въпрос 7. Стих 31 показва, че свещеникът “слизаше по оня път” (към Ерихон). Следователно, той не отиваше да служи в храма в Ерусалим, както някой предполагат.

Въпрос 10. Законникът бе попитал: “А кой е моят ближен?” Очевидно, неговата ограничена дефиниция на “ближен” му позволяваше да ограничи постъпките си на любов само до онези, които отговарят на това определение. Всички останали бяха извън тази сфера на отговорност - или поне той смяташе така. Притчата на Исус разбива тези погрешни представи. Самарянинът беше “ближен”, въпреки че бе член на раса, която бе презирана от евреите. Освен това той изпълни изискването на закона по начин, който надминаваше далеч онези, които стояха на върха на еврейската религиозна власт.

Изучаване 6. Благата вест. Деяния 10:23-48.

Цел: Да се запознаем със съдържанието на евангелието и разберем защо то е една толкова блага вест.

Въпрос 2. Желанието и вълнението на Корнилий са разбираеми. Не всеки ден божествено провъзгласен пратеник от Бога може да посети нашия дом!

Въпрос 3. Еврейската религия не позволяваше на евреин да влезе в дома на езичник, защото те бяха считани за “нечисти”. За по-задълбочена информация относно това какво промени отношението на Петър към езичниците, прочетете стихове 9-23.

Въпрос 10. Понякога християните пишат по стените надписи като “Исус е отговорът.” Често нехристияните отговарят: “А какъв е въпросът?” Спасението, което Исус предлага не се разбира от повечето хора, докато те не осъзнаят от какво Той ги е спасил.

Въпрос 11. Дж. И. Пакър казва, че вярата в Исус изразява “идеята за движение на доверието, което излиза при, хваща се за и почива върху предмета на своята увереност” (*God’s Words* [Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1981], стр. 130). Ние вярваме, че Исус ще направи за нас онова, което ние не можем да направим за себе си.

Въпрос 14. Ф. Ф. Брус пише, че проповедта на Петър “е почти повторение на евангелието на Марко, започваща с кръщението на Йоан, продължаваща със сведения за служението на Исус в Галилея, Юдея и Ерусалим, за Неговото разпване и възкресение, за да завърши с ударение върху личното свидетелство и идния съд, както и с предложението за прощение чрез вяра в Него тук и сега” (*The Book of Acts, in The New International Commentary on the New Testament*, ed. F. F. Bruce [Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1973], стр. 226).

Изучаване 7. Приятелско благовестване. Йоан 1:29-51.

Цел: Да се научим как да споделяме евангелието с нашите приятели.

Въпрос 1. Този въпрос е предназначен да се види колко от членовете на групата са научили за Исус от приятели или от членове на своите семейства. Насърчете ги да споделят накратко, а не да дават пълни свидетелства.

Въпрос 2. Когато Исус се появява отново при р. Йордан, Йоан Кръстител го посочва на двама помощници. Единият от тях е Андрей. Фактът, че описанието е дадено през очите на свидетел подсказва, че другият помощник бил младия Йоан, който от скромност не разкрива своето и братовото си име в своите писания. Синоптичните евангелия са единомдушни, че двете братови двойки бяха първите ученици на Исус.

В стих 29 Йоан нарече Исус “Божият Агнец, който носи греха на света.” Векове наред евреите бяха принасяли в жертва на Бог агнета и други животни. По време на Пасхата се принасяше в жертва агне, а с кръвта му се намазваше горната част и двете страни на портата. Когато Господ виждаше кръвта, Той преминаваше над входа и не позволяваше на разрушителя да нарани някой в къщата (Изх. 12). Агнетата се жертваха също така и в принос за грях (Лев. 4:32-35).

Въпрос 4. Споровете за божествеността на Исус не винаги са най-доброто място за започване на разговор. Оставете хората да наблюдават Исус в развитието на повествованието на евангелията и да бъдат убедени от доказателствата в тях.

Въпрос 6. В стих 42 Исус дава на Симон ново име. Даването на ново име в Библията символизира притежание, нова същност, нов характер и нови взаимоотношения. Исус вижда огромен потенциал в този селски рибар.

Въпрос 8. В стих 50 Исус загатва за съня на Яков в Битие 28:10-22. “И сънува, и ето стълба изпратена на земята, чийто връх стигаше до небето; и Божиите ангели се качваха и слизаха по нея.” Когато се събуди, той възкликна: “Колко е страшно това

място! Това не е друго освен Божий дом, това е врата небесна.” Исус се идентифицира със стълбата, която води в присъствието на Бога.

Въпрос 10. Духовното рождение, както и физическото, може да се разглежда като процес изискващ няколко положителни отговора на Бог.

Въпрос 12. Приятелското благовестие изисква не само споделяне на евангелието с невярващи приятели. Ние трябва и да отделяме време за изграждането на приятелства с тях. Този пасаж посочва, че Исус прекара време с учениците Си, за да могат те взаимно да се опознаят. Евангелията свидетелстват, че Исус бе често гост в дома на Петър и Андрей, разговаряйки с тъщата на Петър и с децата. Той отиваше на пристана, където работеха рибарите и ги придружаваше до техните риболовни кораби. Той ги заведе на пиршество, на усамотение в планината, на погребение и в синагогата. За Него благовестието беше начин на живот и всяка дейност беше средство за привличане на хора до Него.

Изучаване 8. Разговор с непознати. Деяния 8:26-40.

Цел: Да се научим как да споделяме вярата си с хора, които не познаваме.

Въпрос 3. Членовете на групата трябва да потърсят в текста каква беше неговата националност, обществен статут, семейно положение и религиозни убеждения. Ф. Ф. Брус ни дава допълнителна информация за миналото на този човек: “Древното Етиопско царство отговаряше на съвременната Нубия... Още от античността в страните от изтока евнусите се наемаха като дворцови чиновници и това продължи почти до наши дни... Този човек бе посетил Ерусалим като поклонник, вероятно по време на един от големите празници на поклонение и сега убиваше времето по пътя към дома изучавайки един свитък, съдържащ гръцки превод на книгата на Исаия” (F. F. Bruce, *Acts*, стр. 187).

Въпрос 6. Евангелистичното библиейско изучаване е просто билейско изучаване с нехристияни, в центъра на което стои личността и делото на Христос. За допълнителна информация вж. *How to Begin an Evangelistic Bible Study* или *Small Group Evangelism* (и двете от IVP).

Въпрос 7. Насърчете членовете на групата да се придържат към стиховете от Исаия, цитирани в Деяния, а не да се връщат към Исаия 53. Иначе може да не остане време за завършване на изучаването! Споменете, че Филип само *започна* с този пасаж.

Въпроси 8-9. Ф. Ф. Брус допуска, че двамата са достигнали до място с течаща вода, вероятно Уади ел-Неси, североизточно от Газа (F. F. Bruce, *Acts*, стр. 189).

Навсякъде в Деяния новоповярвалите бяха насърчавани да получат водно кръщение като израз на новата им вяра в Христа (2:38; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47-48; 16:15, 33; 19:5). Ние също трябва да убеждаваме новоповярвалите да се кръщават в подчинение на заповедта на Господ (Мат. 28:19).

Някои преводи, между които и NIV, изпускат стих 37, защото той не се среща в най-ранните ръкописи на Деяния. Стихът е: “И Филип рече: Ако вярваш от все сърдце, можеш. А той в отговор каза: Вярвам че Исус Христос е Син Божий.”

Изучаване 9. Благовестване на чужденци. Деяния 17:16-34.

Цел: Да научим принципи за споделяне на евангелието с някой, идващ от различна културна и етническа среда.

Въпрос 2. “Днес, когато посещаваме Атина и разглеждаме делата на ръцете на великите архитекти и скулптори от времето на Перикъл, ние сме свободни да им се възхищаваме като на произведения на изкуството - за никого днес те не представляват нищо повече. Но в първия век от нашата ера те не се считаха просто за произведения на изкуството - те бяха храмове и изображения на езически божества.” (F. F. Bruce, *Acts*, стр. 349).

Въпрос 3. Някои от членовете на вашата група вероятно ще знаят, че пазара (*агората*) беше център на живот и дейност в Атина.

“Набожните” (ст. 17) смятаха еврейския монотеизъм и морал за привлекателни, но обикновено не приемаха еврейските церемониални практики. Епикурейските философи (ст. 18) разглеждаха удоволствията като главна цел в живота. Стоиците бяха пантеисти, рационалисти и независими.

Въпрос 5. Гърците вярваха в безсмъртието на душата, но се присмиваха на идеята за възкресение на тялото (вж. ст. 32). Всъщност те разглеждаха тялото като затвор и копнееха да се освободят от неговите окови.

Въпрос 6. “В древна Атина имаше съвет, който се срещаше на *Ареопага* - хълм с изглед към *агората*, който все още запазваше своя авторитет на главен съд в Атина през първия век... Споменаването на Дионисий Ареопагит (ст. 34)... означава, че Лука е искал да опише свикването на съда без съмнение на публична сесия и не непременно под формата на граждански процес” (I. Howard Marshall, *Acts*, в Tyndale New Testament Commentaries, ed. Leon Morris [Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1980]), стр. 284-85).

Въпрос 8. Павел набляга не на невежеството на атиняни, а на поклонението им на “непознатия Бог”. Смесът на неговите думи е: “Щом като признавате, че не знаете нищо за този Бог, аз ще ви разкажа за Него.”

Въпрос 9. Разбира се, идеалният вариант е да се използват Писанията във всички ситуации. Но често не можем да започнем с тях, защото те не говорят нищо на хората. В подобни случаи първо трябва да започнем с нещо от тяхното минало.

Въпрос 10. Павел дискутира тази тема и в Римляни 3:25.

Въпрос 11. Някои твърдят, че Павел не успял в Атина, защото се стараел да изглежда твърде интелектуален. По-добро е да видим, че тази неподготвена територия се нуждаеше от много по-дълго сеене преди да дойде жътвата.

Въпрос 12. Въпреки, че център на това изучаване е най-вече благовестването на чужденци, много от принципите са валидни при разговор с нехристияни от нашата културна среда, чиито ценности и убеждения често се различават напълно от нашите.

Изучаване 10. Представяне цената на посвещение. Лука 14:25-35.

Цел: Да осъзнаем необходимостта от представяне на цената на посвещение на онези, които желаят да следват Исус.

Въпрос 2. Лука започва описанието си на последното пътуване на Исус в 9:51. Исус “насочи лицето Си да пътува към Ерусалим”, въпреки че смъртта очакваше неговото пристигане. Както никога досега, необуздани и радостни тълпи от хора го придружават до Пасхата (12:1), сигурни че пристигането на Исус ще използва свръхестествените Му сили за освобождаването им от Рим и провъзгласяването на победното вечно царство, което Бог беше обещал (19:11). Празнуването започна по пътя с угощения, пеене на псалми, прекъсвани единствено от почивките през нощта.

Въпрос 3. В края на краткото си служение Исус имаше само неколцина истински последователи. Все пак в контекста на събитията се разкрива, че Той отхвърли молбата на човек, който искаше да почака докато родителите му умрат, на друг който очакваше лек живот, на трети който обичаше повече своите богатства и на много други (Лука 9:51-62).

Въпрос 4. Исус настоява да заема първо място във взаимоотношенията ни с другите.

Въпрос 5. Исус очаква нещо повече от проста готовност да предадем живота си за Него. В Лука 9:23 Той казва: “Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си *всеки ден* и нека Ме следва (курсивът наш). Насърчете членовете на групата да изследват думите на Исус във връзка с тяхното приложение в ежедневието ни.”

Въпроси 6-7. В първата история човекът има избор дали да построи кулата или не. Той не е длъжен да стори това. Но във втория разказ царят е нападнат и трябва да вземе решение, или да понесе последствията.

Стихове 31-32 може би загатват за безсмислената война на Ирод срещу царя на Наватей. Така двете истории могат да се свържат фактологически, а не само поради посланието, което носят.

Въпрос 8. Царуването се разглеждаше единствено като тоталитарно. В цялото евангелие на Лука Исус упражняваше Своите царски прерогативи използвайки ладията и дома на Петър, времето на неговото домочадие, дома на Закхей, горницата и ослетата. Всичко което сме и което имаме е Негово според Лука 14.

Въпрос 9. Р. К. Харисън дава спомагателна странична информация за солта в близкия изток в древността: “Докато финикийците добиваха сол от Средиземно море, чрез изпаряване на водата върху солни вани, евреите имаха достъп до неограничени количества по бреговете на Мъртво море... Подобна сол бе от вида на скали или вкаменелости и поради примеси и настъпването на химични процеси външният слой обикновено нямаше характерния привкус. В Матей 5:13 се говори именно за него, голяма част от който се изхвърляше като ненужен. Солта се ценеше като средство за консервиране и като подправка” (*The New Bible Dictionary: Second Edition* [Wheaton, Ill.: Tyndale, 1982], s.v. “Salt”).

Изучаване 11. Изправени срещу опозиция. Деяния 4:1-31.

Цел: Да се научим да използваме човешките и божествените си ресурси, когато сме изправени срещу опозиция.

Въпрос 2. Насърчете членовете на групата да се поставят на мястото на религиозните лидери. Те бяха разпнали Исус (ст. 10), за да запазят религиозното статукво. Сега апостолите твърдяха, че Исус е жив и на него се дължи изцеляването на куция просяк. Също така важно е да се разбере, че за разлика от фарисеите, садукееите не вярваха в идеята за възкресението.

Въпрос 6. В книгите на Лука изпълването с Духа винаги води до говорене на езици. Например, когато учениците се изпълниха с Духа в деня на Петдесетница, те изяха Божиите чудеса на езиците на присъстващите там (Деяния 2:1-13). Святият Дух ни дава силата да говорим за онова, което Бог е направил чрез Исус Христос (Деяния 1:8; 4:8-12, 31; 5:32).

В стих 12 Петър казва: “И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между човеците, чрез което трябва да се спасим.” Изключителността на християнството обижда много хора днес. Те обвиняват християните в тесногърдие, предубеденост и самонадеяност. Въпреки това, Писанието е недвусмислено относно това: ако един човек не повярва в Исус Христос, той не може да се спаси.

Въпрос 8. Евангелизмът не трябва да търси противопоставяне. Често един по-предпазлив подход е по-ефективен.

Въпрос 9. Християните се нуждаят не само от индивидуални, но и от групови молитви. Подходящо време за това е например, когато срещаме опозиция поради своята вяра.

Въпрос 10. Джон Стот ни предупреждава относно прибързаността: “Тази заповед не трябва да се използва като извинение за неразумна прибързаност, която понякога е характерна за нашето благовестване и му е донесла лоша репутация. Ние нямаме право най-безцеремонно да нарушаваме спокойствието на хората или несръчно да ги настъпваме по мазолите“ (John Stott, *The Message of 2 Timothy* [Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1973], стр. 107).

Въпрос 13. Обърнете внимание, че Святият Дух им даде сила дръзко да *говорят* словото Божие.

Изучаване 12. Баланс в очакванията. Марко 4:1-25.

Цел: Да ни даде разбиране върху резултатите, които можем да очакваме когато говорим с хората за Исус Христос.

Въпрос 2. Мястото край езерото бе толкова удобно за благовестване, колкото някой морски плаж през топъл летен ден. Но ако вие сте благовествали на плажа, знаете че слушателите ви могат и да ви разочароват. В Марко 4 виждаме Исус точно в такава ситуация.

Всеки един от тримата евангелисти - Матей, Марко и Лука, прибавя нова информация към написаното от останалите двама. Според Матей действието се развива в късен следобед. Исус е толкова зает да благовества, че неговото семейство и приятелите му не могат да стигнат до Него. Марко 3:31 добавя, че Той няма време да яде. Въпреки това,

Той излиза от къщата и отива на брега на близкото езеро, знаейки че около него ще се съберат множество хора.

Въпроси 4, 9. Уилям Лейн хвърля известна светлина върху тези трудни стихове: “Марко 4:11-12 се разбира правилно само в контекста на едновременно възникналите с тази случка събития, описани в гл. 3, където неверието и опозицията срещу Исус са очевадни. В гл. 3:6 противниците на Исус правят заговор, за да Го унищожат, докато в гл. 3:22 те обявяват Неговата сила за демонична. В контекста на тези събития в гл. 4:11-12 Исус остро разграничава учениците (на които Бог поверява тайната на Царството) и невярващото множество (за което истината е недостъпна)... Бог дава възможност на учениците да видят в тази мисия [на Исус] ‘тайната на Божието царство’, докато онези чиито очи са заслепени и чиито уши са оглушали виждат единствено някаква тревожна загадка” (William Lane, *The Gospel According to Mark*, в *The New International Commentary on the New Testament*, ed. F. F. Bruce [Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1974], стр. 157-58). Притчите изпитваха слушателите, карайки искрените да искат обяснения и оставяйки неискрените на техните предразсъдъци.

Докато обсъждате въпрос 9, постаарайте се да отговорите какво става не само когато хората откликват отрицателно, но и когато откликват положително на Божието слово.

Въпрос 11. Дж. И. Пакър ни казва, че никога не трябва да “дефинираме благовестието като резултат, постигнат в живота на другите, което означава че съността на благовестието е да произвежда новоповярвали... Как тогава да дефинираме благовестието? Новозаветният отговор е много прост. Според Новия Завет благовестието е просто проповядване на евангелието, на благата вест” (*Evangelism and the Sovereignty of God* [Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1961], стр. 40-41). Без значение какъв отклик ще предизвика, ние трябва всеки път да се радваме, че е посято семе и да оставяме резултатите на Бог.

Обърнете внимание, че Исус обяснява притчата на онези, които откликнаха положително на чутото от тях. Така Той изпълнява обещанието в стих 25: “Защото който има, нему ще се даде.”

Благовестване

“Твърде зает съм.”

“Не искам да засегна хората”

“Кучето изяде обобщението на евангелието.”

Повечето от нас са в състояние да изтъкнат 101 причини, поради които не могат да благовестват. Ребека Пипърт и Рут Сименс разбират колко страшно може да е благовестването - както за християни, така и за невярващи. Но те знаят още, че благовестието може да бъде естествен и вълнуващ начин на живот. В дванадесет библейски изучавания те ни помагат с разглеждането на теми като преодоляване на страха, събуждане на интерес у хората, творческо предаване на посланието на благата вест и разговор с приятели за Исус.

Ребека Пипърт е специалист по благовестване при Inter-Varsity Christian Fellowship и автор на *Out of the Saltshaker* (IVP). Рут Сименс е директор на Global Opportunities.